

Vlaams
Parlement

vergadering **C157**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 5 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de resultaten van de dopingcontroles door NADO Vlaanderen in 2014 – 1099 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over participatie van allochtonen in sportclubs – 1108 (2014-2015)	5

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de resultaten van de dopingcontroles door NADO Vlaanderen in 2014 – 1099 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, recent werden de resultaten van de dopingcontroles door NADO Vlaanderen (Nationale Antidopingorganisatie) in 2014 gepubliceerd. Binnen wedstrijdverband werden in een kleine 4 procent van de tests dopingpraktijken vastgesteld. Buiten wedstrijdverband werden er bijna geen dopingpraktijken vastgesteld. Dat alles staat in tegenstelling tot de fitnesscentra, waar een verontrustend percentage van bijna 38 procent dopingpraktijken opgetekend werd.

In deze commissie komen de resultaten van de dopingcontroles frequent aan bod. Uit eerdere antwoorden weten we ook dat de cijfers ietwat vertekend zijn, doordat we in Vlaanderen sinds een aantal jaren heel gericht gaan controleren in fitnesscentra waar vermoedens van dopingmisbruik bestaan.

Vlaanderen heeft inzake dopingbestrijding een voortrekkersrol opgenomen en wil streven naar een dopingvrij Vlaanderen. "Vlaanderen moet een koploper blijven op het vlak van antidopingbeleid, met efficiëntie en klantvriendelijkheid als uitgangspunt", aldus het Vlaamse regeerakkoord. Ook in de beleidsnota Sport wordt een hoofdstuk gewijd aan het antidopingbeleid.

Daarnaast wordt ook meer ingezoomd op preventie en educatie inzake dopinggebruik in Vlaanderen en wordt ook de problematiek inzake dopinggebruik binnen fitnesscentra aangehaald. Ik citeer: "Op het vlak van gezonde sportbeoefening heeft de fitness-sector een aantal troeven. De sector, die erg ruim is en overigens niet volledig door de desbetreffende sportfederatie gecapteerd wordt, ondervindt echter ook een aantal problemen die zich onder meer uiten in alarmerende dopingcijfers. We intensifiëren dan ook de dialoog met de fitness-sector om de kwaliteit van het totale fitnessaanbod te verhogen. Omdat deze aangelegenheid vaak de sportbevoegdheid overschrijdt, zal dat het nodige overleg vragen met de ministers van Welzijn en Justitie."

Naar aanleiding van de berichtgevingen in de media gaf u aan dat de trend zeker zorgwekkend blijft. De heer Vandenaabeele van De FitnessOrganisatie gaf aan dat de federatie dringend werk wil maken van een label voor dopingvrije clubs, te vergelijken met de labels die sommige rookvrije cafés afficheren.

Minister, de beleidsnota Sport geeft aan dat u wilt blijven inzetten op preventie en educatie inzake dopinggebruik. Op welke manier wilt u blijven inzetten op sensibilisering en preventie en die initiatieven zeker ook richten op de jonge sporters? De fitnesssector maakt zelf werk van een label voor dopingvrije clubs. Wordt u betrokken bij de ontwikkeling en implementatie van dat label? In welke mate hebt u de samenwerking met de fitnesssector in het algemeen al verder kunnen intensifiëren tijdens deze legislatuur? Kunt u bevestigen dat Vlaanderen ook in de toekomst zal blijven inzetten op regelmatige en gerichte dopingcontroles in onder andere fitnesscentra en in die zin zijn voortrekkersrol inzake het antidopingbeleid verder zal opnemen?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, vorig jaar hebben we een nieuw record gevestigd van het aantal vastgestelde dopinggevallen in

fitnesscentra. We weten dat dat specifieke controles zijn en dat we de cijfers niet zomaar uit hun context mogen trekken, maar het is toch een belangrijke en angstaanjagende vaststelling dat er zoveel anabolica gebruikt worden. Ze houden immers een groot gevaar in voor de fysieke en psychische gezondheid: het kan leiden tot agressie, hartproblemen, verhoogde kans op tumoren enzovoort.

Minister, het percentage dat de heer Meremans al aanhaalde, is erg hoog. We moeten dan ook echt inzetten op preventie en sensibilisering. Misschien is het maatschappelijke beeld een beetje doorgeslagen en verwachten we allemaal dat iedereen een six- of eightpack kan krijgen. Misschien wordt de lat wel te hoog gelegd, en moeten we eens op een duidelijke manier aangeven, vooral aan jongere mannen, wat het haalbare is bij intensieve beoefening van sport en fitness. Wat gaat u specifiek doen op het vlak van sensibilisering?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik wil vooreerst nog eens herhalen dat er op 9 maart een infonamiddag is rond de vernieuwde wetgeving van het Wereldantidopingagentschap (WADA). Ook jullie zijn daar uitgenodigd. De titel luidt: 'Hoe een klantvriendelijk antidopingbeleid ontwikkelen samen met de sportsector?' Dat geeft al een beetje de filosofie weer, mijnheer Meremans.

Wat uw eerste vraag betreft, wil ik duidelijk stellen dat preventie en educatie inzake antidoping en de risico's van dopinggebruik steeds belangrijker worden, zowel in de topsport als de breedtesport. Daarom zal ik verder, in nauwe samenwerking met de sportsector, voorlichtings- en educatieve programma's voor een dopingvrije sport opzetten.

Het kader dat we daarvoor gebruiken, wordt aangereikt vanuit het WADA en de Raad van Europa. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen preventie-activiteiten op het vlak van informatie (een folder), communicatie (een infosessie) en educatie of vorming (interactieve leermomenten, gericht op gedragsverandering of waardevorming).

De educatieve programma's zullen bijzondere aandacht hebben voor jongeren. Concreet zal dat gebeuren door het integreren van specifieke programma's in scholen en sportclubs, bij de entourage en begeleiders van de sporter, zoals ouders, volwassen sporters, sportofficials, coaches, medisch personeel en de media. Ook binnen de WADA-code wordt meer en meer gezegd dat mensen uit de entourage belangrijk zijn, en daarom willen we hen daar ook bij betrekken. Ook de leerkrachten, en specifiek de leerkrachten lichamelijke opvoeding, zijn spilfiguren. Zij kunnen een belangrijke rol vervullen in de preventie en educatiestrategie voor jeugdsporters en leerlingen aan de topsportscholen. Dat gebeurt nu al: via de Stichting Vlaamse Schoolsport hebben we de leerkrachten lichamelijke opvoeding geïnformeerd over de thematieken van dopingpreventie en gezond en slim sporten.

Vanaf 9 maart, dus na het infomoment, gaan de volgende acties van start: de aanpassing van de website www.dopinglijn.be aan de vernieuwde regelgeving, de digitale verdeling van infogidsen voor de breedtesporter en de elitesporter, de digitale verdeling van een gids 'Dopingbestrijding in Vlaanderen' ten behoeve van de sportfederaties en sportverenigingen, het aanbieden van lezingen en presentaties over het thema, het aanbieden van lessen over antidoping via e-learning, die dan online op de dopinglijn worden geplaatst en de opstart van een ronde met nieuwe infosessies voor de topsportleerlingen van de topsportscholen.

We zetten daar zwaar op in. Ik vind het belangrijker om daar aan informatie en preventie te doen. Hoe vaak horen we niet dat men 'het niet wist'? Het zal niet aan ons liggen dat ze het niet wisten.

Ik kom dan tot het fitnessluik. Ik ben heel blij met de communicatie die de sector daarover al heeft gedaan. Wij willen samen met de sector een en ander uitwerken om zo'n algemeen preventieplan vanuit de fitnesssector te ondersteunen.

Wat de initiatieven vanuit de fitnesssector betreft, zijn de contacten lopende, en ze zijn nog nooit zo intensief geweest, meer bepaald met de FitnessOrganisatie als sportfederatie en beroepsvereniging, maar ook met het FitnessNetwerk. Uit contacten met die mensen blijkt dat ze zelf vragende partij zijn voor een cleaner imago in de media. Zij lijden zelf onder dat slechte imago en willen meewerken om aan dopingpreventie te doen in hun sector. Zij hebben al een aantal initiatieven uitgewerkt, zoals de Fitcijn-app en 'fitter at work'. Daarnaast wil de sector in overleg met het kabinet een charter uitwerken. Wanneer de fitnessbedrijven het charter ondertekenen, krijgen zij het label of kunnen zij het charter uithangen.

Wij zullen gerichte dopingcontroles blijven uitvoeren in de fitnesscentra. Ik ben blij dat zowel de heer Meremans als de heer Poschet heeft gezegd dat de cijfers een beetje moeten worden genuanceerd. We zullen echter controles blijven uitoefenen met de federale politie wanneer er ernstige vermoedens bestaan van dopinggebruik. In het kader van het overleg tussen NADO en de bevoegde federale diensten zal worden bekeken hoe deze controles en de communicatie daarover kunnen passen in de bredere positieve aanpak waar de sector zelf voorstander van is. Nu komt fitness vooral negatief in de aandacht, we moeten ervoor zorgen dat fitness een positiever imago krijgt waarbij mensen geen sixpack moeten hebben om aan fitness te kunnen doen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, u hebt met een hele resem maatregelen die ook zijn gericht op de scholen en de jeugd, aangegeven dat u preventie en sensibilisering ter harte neemt. Het is ook effectief zo dat fitnesscentra door de berichtgeving in de media vaak een negatief imago hebben. Nochtans houdt het overgrote deel van die centra zich perfect aan de regels.

Ik ben blij dat er een label komt en dat de centra een charter kunnen ondertekenen. Op die manier schetsen we een positiever beeld van de fitnesscentra. Ik hoop ook dat we in de toekomst, door gerichte controles, diegenen kunnen sanctioneren die er toch de kantjes af lopen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, we zijn op de goede weg inzake repressie. We kunnen de weg van preventie verder bewandelen in de richting die u aangeeft waarbij er aandacht is voor sportclubs, voor scholen, en in het bijzonder voor de leerkracht lichamelijke opvoeding, die daar een sensibiliserende rol kan spelen voor de jongeren, en voor de entourage zelf. De studienamiddag van 9 maart staat intussen ook genoteerd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over participatie van allochtonen in sportclubs – 1108 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Mijn vraag is gebaseerd op het tweede Vlaamse Sportclub Panel van de onderzoeksgroep Sport- en Bewegingsbeleid van de KU Leuven. Daarbij zijn een aantal conclusies getrokken. Sportclubs zien in vele gevallen hun ledenaantal toenemen, maar dat is geen weerspiegeling van de bevolking.

Er worden heel wat cijfers gegeven, maar het komt er eigenlijk op neer dat het aantal allochtonen in sportclubs afneemt. Sportclubs zien het niet als een prioriteit om de nodige aanpassingen te doen en op die manier anderen welkom te heten. Van alle clubs is slechts 28 procent daartoe bereid. 32 procent heeft geantwoord helemaal niet bereid te zijn om aanpassingen te doen. Wanneer men vraagt om inspanningen te doen voor gehandicapten waardoor zij lid kunnen worden van de club, dan liggen die percentages heel wat hoger. Wanneer het gaat over allochtonen, bestaat er dus nog altijd een drempel bij sportclubs.

Blijkbaar is er onduidelijkheid op het terrein, weten clubs niet goed hoe ze daarmee moeten omgaan en kiezen ze daarom om er vooral niet aan te werken. Er zijn stimulansen en sensibiliseringscampagnes nodig om die weerspiegeling van de bevolking ook terug te vinden in de sportclubs.

Minister, bent u de hoogte van de resultaten van deze studie? Welke conclusies trekt u daar als bevoegd minister uit? Zult u acties ondernemen om mensen met een andere origine toe te leiden tot een sportclub in Vlaanderen? Hebt u voorzien in middelen in de begroting om sporten voor specifieke doelgroepen te stimuleren? Zo ja, hoeveel en voor welke doelgroepen worden deze aangewend? Bent u bereid om een actieplan op te maken in overleg met de sportfederaties om de participatie van specifieke doelgroepen te bevorderen?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, Vlaanderen heeft de afgelopen jaren heel wat inspanningen geleverd om verschillende kansengroepen te bereiken. Niet het minst denk ik daarbij aan de conceptnota G-sport Vlaanderen en de resultaten die daarmee worden bereikt. De verwezenlijkingen worden door vriend en vijand erkend. Daarnaast hebben we vanuit Vlaanderen ook andere acties ondernomen. Zo is er voor senioren onder meer een Actieplan Sport voor Allen uitgewerkt. Vlaanderen heeft zeker al zijn verantwoordelijkheid opgenomen om initiatieven te ontwikkelen ten aanzien van kansengroepen. We zijn echter wel de eerste om toe te geven dat er nog werkpunten zijn inzake sportparticipatie van mensen uit kansengroepen.

Mijnheer Beenders, u doet me wel een beetje pijn, en mij niet alleen. De cijfers die u aanhaalt, kloppen ongetwijfeld. Ik wil wel verwijzen naar de grootstedelijke context waar ik zelf werkzaam ben, en de inspanningen benadrukken die al door vele sportclubs worden geleverd. Ze nemen van onderuit initiatieven en bouwen dit verhaal op. U mag 'opbouwen' hier echt letterlijk nemen, want de inspanningen van de lokale clubs zijn de bouwstenen van onze maatschappij. Die inspanningen bieden kansen aan onze samenleving. Goede spelers zijn overal welkom. Elke club is op zoek naar de witte raaf of de zwarte parel, al naargelang de context.

Belangrijker zijn onze kleine clubs. Ik heb in Deurne verschillende KVV-clubs die gestuurd worden door de federatie maar ook door de stad en het district. Ze werken met een medewerker die ervoor zorgt dat de integratie goed verloopt. Deze clubs zorgen ervoor dat men elkaar echt leert kennen op alle niveaus. Ik denk bijvoorbeeld aan een 'wereldeetdag'. Op die manier leert men een beetje van elkaars cultuur kennen.

Natuurlijk moeten we ook initiatieven nemen om allochtonen naar andere sportclubs toe te leiden. We moeten daarbij wel iets anders in ogenschouw

nemen, namelijk dat we geen concentratieclubs – en ik wik mijn woorden – creëren. In het Antwerpse hebben we zo al verschillende ploegen waar de balans is omgeslagen. Dat is ook geen goede zaak. De juiste mix voor die sportclubs is heel belangrijk.

Ik heb twee bijkomende kleine vraagjes voor de minister. Dat is ten eerste de vraag om zeker inspanningen te blijven leveren voor de G-sport. Dat kent op dit moment een geweldige boost. Daarnaast vraag ik om te kijken of de overheid ondersteuning kan bieden aan de sportclubs of tools aanreiken om alle andere kansengroepen te bereiken binnen de sportclubs.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Voorzitter, ik wil me aansluiten bij de beide voorgaande sprekers. Zowel de heer Beenders als de heer Wouters heeft enkele rake punten aangehaald. Eerst en vooral sluit ik me erbij aan dat in de G-sport al goede stappen zijn gezet en dat het ten zeerste nodig is en zeer goed zou zijn dat we daar moeite en middelen in blijven investeren.

De cijfers die collega Beenders heeft aangehaald uit het rapport, kloppen natuurlijk. Ook wat de heer Wouters zegt, is waar. Er zijn clubs die heel goed werk doen. Dat is misschien wel de vinger op de wonde. Je hebt sommige clubs die een heel goede cultuur hebben wat betreft samenwerking, interculturaliteit, diversiteit en openstaan voor iedereen en daar een mooi maatschappelijk verhaal van maken. Je hebt anderzijds ook heel wat clubs die daar niet mee weten om te gaan. Dat werkt in beide richtingen. Het zijn clubs die niet weten hoe ruimte te maken voor de interculturaliteit uit de samenleving, uit hun buurt, in hun eigen jeugdopleiding, in hun eerste ploeg. Je ziet ook heel wat clubs die zich organiseren rond een bepaalde cultuur die ze samen delen en daarrond samenkomen om te voetballen. De twee zaken kunnen en mogen perfect, dat is geen probleem, maar je ziet wel dat waar sommige ploegen er bewust voor kiezen of toch proberen zo weinig mogelijk met die interculturaliteit uit hun buurt om te gaan omdat ze niet weten hoe dat te doen, je dan een problematiek hebt waarbij jongeren zich graag willen engageren bij een bepaalde club, maar het gevoel hebben dat ze daar niet welkom zijn of daar geen plek hebben. Dat is iets dat we ook heel vaak zien.

Minister, ik geef weer een voorbeeld uit Antwerpen, City Pirates Merksem, maar er zijn ook heel wat andere clubs die heel goed werk leveren. Je hebt enkele andere ploegen die niet meteen weten wat te doen. In plaats van dat de Vlaamse Regering dingen daarvoor opzet, is het misschien ook een optie om iets te organiseren waar deze clubs van elkaar kunnen bijleren en ze met elkaar kunnen samenkomen en good practices met elkaar kunnen delen. Overweegt u dat? Denkt u erover na om iets dergelijks op poten te zetten? Is het een idee om dat te stimuleren en ploegen met allerhande achtergronden uit allerlei verschillende contexten met elkaar samen te brengen om van elkaar te leren?

Voorts denk ik dat in bepaalde buurten waar er een superdiversiteit heerst, vooral in stedelijke contexten, heel wat mooie sporten onbekend zijn. Jongeren weten heel vaak niet wat het aanbod aan allerlei sporten is. Je ziet dat de doorstroom naar die sporten vaak heel beperkt is omdat men die sport niet kent. Hebt u er een zicht op hoe u er via zeer laagdrempelige inloopstages of wat dan ook, werk van kunt maken om jongeren ook naar die andere sporten toe te leiden?

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, ik wil nog heel kort aansluiten bij de collega's. Het is absoluut juist dat heel wat clubs moeite doen in

het kader van de diversiteit. Ik denk ook wel dat we de cijfers, zoals ze gepubliceerd zijn in het rapport, niet zomaar naast ons neer mogen leggen.

Ik denk, zoals de vorige spreker zei, dat het in dezen een belangrijk element zou kunnen zijn dat we manieren zoeken om de expertise die er is, veel verder te kunnen delen en de good practices te kunnen delen. Het gegeven zomaar naast ons neerleggen, zeker in een stedelijke context, zou zeer fout zijn.

Ik wil nog even reageren op collega Wouters. U zei dat sportclubs op zoek gaan naar de goede spelers en vaak ook de witte raven. Het doet er dan eigenlijk niet toe wat de achtergrond is. Dat is natuurlijk juist, maar een sportclub heeft ook een sociale functie. Het gaat over veel meer dan alleen maar het vinden van die witte raaf. Ik vind het heel belangrijk om te benadrukken dat de sportclub een plek is waar kinderen en jongeren elkaar kunnen ontmoeten en elkaar beter leren kennen en waar de diversiteit een realiteit is. De sociale functie van sportclubs wil ik in dezen benadrukken. Als we dat echt menen, mogen we het onderzoek niet zomaar naast ons neerleggen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, ik wil eerst aansluiten op wat mevrouw Bastiaens zegt op het einde van haar uiteenzetting. Voor mij is sport op drie vlakken heel belangrijk. Uiteraard is sporten gezond: 'mens sana in corpore sano'. Als N-VA'er moet je wat Latijn kennen. 'Een gezonde geest in een gezond lichaam.' (*Opmerkingen van de voorzitter*)

Het is 'sana' en 'sano'. Ja, zoek het maar eens op, voorzitter.

Een tweede element is de sociale inclusie. Ik vind dat zeer belangrijk. Toen ik in Europa voorzitter was van de Raad Sport, heb ik dat uitdrukkelijk op de agenda gezet. Aan voetballers zeg ik altijd: de derde helft is minstens even belangrijk.

Er is ook een derde punt, en dat zien we nog te weinig maar jullie weten dat ik daarmee bezig ben, namelijk dat sport een basis is om competenties te leren. Ik vind die drie elementen fundamenteel.

Voorzitter, als u me gelijk wil geven over de Latijnse spreuk, mag u dat nu doen.

De voorzitter: U hebt gelijk. Ik zal nederig en zeer sportief mijn nederlaag toegeven. (*Gelach*)

Minister, ga verder met uw antwoord.

Minister Philippe Muyters: Wat betreft de studie moeten we oppassen, want ik heb al gezien dat die studie soms verkeerd geïnterpreteerd wordt, maar ik vind dat niet de essentie van de zaak. Ik ga daar niet dieper op in. Je moet wel goed zien wat de cijfers wel of niet zeggen. Het gaat niet over sporters, het gaat over clubs. Maar dit even terzijde.

Ik kende de studie. Ik heb ze wel pas ontvangen toen ze al in de pers kwam op vrijdag 6 februari. De doelstelling is om sportclubs regelmatig te bevragen om het profiel van de sportclubs in beeld te brengen. De eerste keer gebeurde dat in 2009, en een tweede keer in 2012. De resultaten inzake afkomst waren voor mij helemaal niet nieuw. Ik heb eerder al een expertennota 'Sport en Interculturaliteit, naar een sociaal sportbeleid in een interculturele samenleving' laten maken. Toen werd mij reeds gemeld dat mensen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond, minder vaak lid zijn van een sportclub.

Toen heb ik al een aantal acties genomen. Mijnheer Beenders, dat is dan het voordeel tegenover vandaag. Ik moest dus niet wachten op die studie van

februari om dat te doen. Er zijn acties naar toeleiding van mensen met een andere origine. Ik heb mijn vorige beleidsnota 'Door samenspel scoren' nog wat verscherpt. Je kunt veel scoren en toch niet winnen, mijnheer Annouri. Daarom heet mijn nieuwe beleidsnota 'Door samenspel winnen'. Ik wil inzetten op een kwaliteitsvol aanbod voor iedereen, op basis van de leeftijd, op basis van de achtergrond. Dat vind ik fundamenteel. Als onze basisdoelstelling is om samen ervoor te zorgen dat meer mensen aan het sporten geraken, dan moeten we een juist aanbod kunnen doen. Sommigen hebben dan echt een extra duwtje in de rug nodig.

Voor het nog beter bereiken en stimuleren van bepaalde groepen met een migratieafkomst, is vorige legislatuur al een initiatief genomen, en dat is iets dat ik zeker wil voortzetten. Ik heb vorige legislatuur een strategische structuur interculturaliteit opgericht, waarbij het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB), de Vlaamse Sportfederatie (VSF), Demos, Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS), Bloso en mijn departement samen zitten. De bedoeling is het detecteren, stimuleren en ontsluiten van initiatieven rond die thema's. We hebben vandaag al een Platform Sportclubondersteuning, waar informatie en good practices worden uitgewisseld. Dat is een antwoord op de bijkomende vragen van de heer Annouri en mevrouw Bastiaens. Dat is dus zeker de bedoeling.

De bijzondere aandacht van de strategische structuur voor initiatieven rond deze thema's heeft er bijvoorbeeld toe geleid dat voor meisjes en vrouwen met etnisch-culturele achtergrond, zes inspirerende filmpjes werden ontwikkeld over sport door jonge meisjes en vrouwen met een andere achtergrond. Uit de cijfers blijkt immers nog altijd dat ze wat moeilijker bereikbaar zijn voor sport.

Een ander voorbeeld is dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) een concrete samenwerking heeft met het Huis van het Nederlands. Nieuwkomers krijgen de kans om het lokaal sportaanbod te verkennen en daarbij een basiscursus als sportbegeleider te volgen. Gelijktijdig kunnen ze ook de Nederlandse taal oefenen. Ik vind dit een heel mooie combinatie. Het sluit aan bij het model dat ik bij Werk wil bereiken om mensen competenties en talenten te laten opdoen in een andere sfeer dan de werksfeer. De sportsfeer is daar erg geschikt voor. In de huidige legislatuur wil ik met de strategische structuur, met ISB, Bloso en alle andere die ik heb vernoemd, de ingeslagen weg verder bewandelen, want het is een goede weg.

Mijnheer Beenders, deze thematiek heb ik eveneens structureel geïntegreerd in de voorwaarden voor het verkrijgen van subsidies voor de facultatieve opdracht jeugdsport. Dit lijkt me belangrijk. Wie een facultatieve opdracht jeugdsport bekijkt, zal zien dat de Vlaamse sportfederaties subsidies kunnen ontvangen voor jeugdsportprojecten met als doelstelling de kwaliteit van de jeugdsportwerking in de sportclubs te verhogen met bijzondere aandacht voor de verhoging van de sportparticipatie van de jeugd. Er zijn tien beoordelingscriteria voor, waarvan twee aandacht hebben voor specifieke doelgroepen en diversiteit. Dit is belangrijk. Het is nieuw, wij hebben het extra aangebracht.

Onlangs werden ook de goedgekeurde lokale projecten voor sport, cultuur en jeugd in het kader van het Participatiedecreet, met als startdatum 2015, bekendgemaakt. Niet minder dan acht van de vijftien geselecteerde projecten focussen op de sportparticipatie van kansengroepen. Ik merk toch dat ook sportorganisaties een groeiende aandacht hebben voor het thema 'participatie door kansengroepen'.

Ik kom tot de begroting Sport. Ik zei tegen de heer Caron dat we hierover vijf jaar geleden ook al eens discussieerden. Binnen de begroting Sport wordt in budgetten voorzien voor het ondersteunen van experimentele projecten en initiatieven die bijdragen tot sociaal-maatschappelijke doelstellingen via sport.

Afhankelijk van de beoogde doelstellingen kunnen er projectmiddelen ingezet worden. Zo wordt onder meer het Steunpunt G-sport ondersteund. Ik ben heel blij dat ik vandaag van veel mensen mag horen dat de initiatieven die we in het verleden hebben ingezet, verder ondersteund moeten worden. Dat is ook mijn bedoeling.

Binnen deze legislatuur zijn er nog geen specifieke projectmiddelen exclusief gericht op de doelgroep allochtonen. Ik probeer zo veel mogelijk een inclusief beleid te voeren met bijzondere aandacht voor de participatie van kansengroepen. Daarover discussieerden de heer Caron en ik jaren geleden, hij zei toen dat er niets gebeurde. Op het einde moest hij toegeven dat ik eigenlijk veel had gedaan. Ik hoop dat hij dit nog steeds vindt.

Verschillende experimentele projecten bereiken door hun specifieke werking ook de doelgroep allochtonen. Bijvoorbeeld in ons project met De Sleutel wordt sport ingezet als middel tot re-integratie van mensen met een verslavingsproblematiek. Ik denk ook aan mijn op stapel staande project bij de VDAB over sport, want dat is er ook een voorbeeld van.

Wanneer de strategische cel aangeeft dat er specifieke ondersteuningsnoden zijn in functie van een breed beleidskader, wil ik dat op dat moment graag verder bekijken. Met andere woorden, ik heb geen specifieke middelen, maar er is een horizontaal beleid. Ik vind dat veel sterker. We kunnen daarover twisten, maar ik heb voor die optie gekozen en ik heb echt ook iets gedaan. Na vijf jaar beleid zult u wel zien dat ik het heb gedaan, maar we zetten de middelen horizontaal in.

Ik kom tot het actieplan. Naast de strategische structuur interculturaliteit heb ik nog andere structuren opgericht die focussen op een actieve duurzame sportparticipatie van specifieke groepen. Iedereen weet dat we een en ander doen inzake senioren sport, dat de strategische structuur armoede bestaat en dat we ook iets hebben rond G-sport. In elk van die structuren is er een vertegenwoordiging van de sportfederaties. Ze zijn ook actief betrokken bij de uitwerking van concrete acties.

Ik sta echt open voor wat daar gesuggereerd wordt. We hebben al een aantal mooie dingen gehad. Zo waren er de sensibiliseringscampagne '100% Sporters', de Dynamobrochure 'G-sport in je sportclub', de rondetafel 'Uitpas en sportclubs' en de vorming sport en armoede voor sportactoren. Momenteel wordt de Dynamobrochure 'De sociale sportclub' voorbereid. Ook dat lijkt me een heel mooi initiatief. Het sluit trouwens mooi aan bij wat mevrouw Bastiaens zei over de sociale inclusie. Het is een nieuwe brochure die wordt ontwikkeld door Bloso, samen met de Vlaamse Sportfederatie (VSF). Die brochure wil sportclubs echt sensibiliseren en aanmoedigen om nog meer in te zetten op hun sociale rol in de samenleving en zeker in het bereiken van specifieke groepen. De lancering van de brochure is dit najaar gepland. Het lijkt me een mooie extra.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp·a): Voorzitter, minister, ik dank u voor het antwoord. Het klopt dat iedereen in deze zaal veel goede voorbeelden kent. We mogen zeker niet stellen dat er in elke club een probleem is.

Dat 32 procent van de clubs aangeeft niet bereid te zijn om aanpassingen te doen om mensen met een andere origine welkom te heten, is het cijfer dat me het meeste heeft verontrust. Het betekent dat één op drie sportclubs expliciet heeft geantwoord geen aanpassingen te willen doen. Dat percentage moeten we naar beneden krijgen met tal van acties en initiatieven. We moeten echt proberen, ook met de lokale besturen, om ze waar mogelijk te begeleiden en er ten minste voor te zorgen dat de club openstaat voor mensen met een andere

origine. De mentaliteit van een resolute 'neen' en het standpunt dat de leden zich maar moeten aanpassen, moeten we veranderen. We moeten de 32 procent naar beneden krijgen.

Dit betekent inderdaad ook dat de rest van de clubs wel positief meewerkt en dat moeten we alleen maar stimuleren. Bij een volgende bevraging, als die nog gepland is, moeten we er zeker naar streven dat we de mentaliteit veranderen van de clubs die nu niet willen meewerken. Dan volgt de rest natuurlijk vanzelf en zijn de acties die u aangeeft, nodig om mensen een extra duwtje in de rug te geven opdat de ledenaantallen een betere afspiegeling zijn van de bevolking.

Ik denk dat we allemaal hetzelfde willen, maar dat we ernaar moeten streven om de openheid van de clubs nog meer te stimuleren.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoorden. Ik treed de heer Beenders volledig bij dat we de clubs die 'neen' blijven zeggen, op alle manieren moeten proberen aan te pakken.

Mevrouw Bastiaens, het was gewoon een intro van mijn stukje, ik bedoelde er niets mee – tegenwoordig moet een mens oppassen met wat hij zegt.

Ik wil nog graag een voorbeeld uit de praktijk geven. In Deurne hebben we het volgende gedaan. Een grote club, Topvolley Antwerpen, heeft op het Arenaplein een initiatieles gegeven voor de buurt. Het gebeurde in samenwerking met het district. Op die manier wordt het kind in de straat bereikt en dat is nog altijd het belangrijkste middel om kinderen naar de sportclubs te lokken.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

De heer Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord, ik apprecieer het ten zeerste.

De heer Beenders heeft gelijk dat de 32 procent een frappant cijfer is. Het past natuurlijk ook in een breder maatschappelijk probleem. Ik denk hierbij aan de Integratiemonitor van 2013. Ik meen dat de helft van de mensen aangaf nooit in de buurt te willen wonen van iemand met migratieroots. Daaruit bleek heel duidelijk dat onbekend, onbemind maakt. De mensen die dit aangaven, waren net mensen die heel weinig contact hadden met mensen van allochtone afkomst.

Het past in een breder probleem. Op dit moment kunnen we als samenleving alles gebruiken wat ons verbindt, en sport is daar een heel mooi voorbeeld van. Sport kan verbinden. We zitten hier allemaal ook uit een liefde voor sport. Het zontje van mijn beste vriend voetbalt bijvoorbeeld bij Berchem Sport, en er is niets mooiers dan die kinderen op een zaterdagochtend te zien samenkomen om tegen een balletje te trappen en daar ongeacht hun afkomst – en Berchem is superdivers – samen iets leren.

Minister, u sprak daarnet over 'niet samen scoren, maar samen winnen'. Sterker nog: ik leer mijn spelers zowel in het voetbal als in het basketbal dat je vooral samen moet spelen. En hoe beter je op elkaar bent afgestemd en hoe beter je samenspeelt, hoe gemakkelijker de overwinningen zullen komen. Laten we daar vooral heel hard op inzetten.

De heer Bart Caron (Groen): Collega's, ik kan goed vergelijken met jeugdwerk en de cultuurwereld, en dan denk ik dat het inclusieve effect en de toegankelijkheid van de sport het grootst zijn, niet door de intenties van de sportclubleiders, maar omwille van de sport zelf, die als medium tot integratie en inclusie sterker

is. In die zin moeten we doorzetten. Maar we moeten wel blijven investeren, want die 32 procent is nog altijd 32 procent te veel.

Minister Philippe Muylers: We zouden die cijfers toch eens wat grondiger moeten bekijken. Wat wil dat zeggen, 32 procent die zich niet willen aanpassen? Ik weet niet wat de precieze vraagstelling daarbij geweest is. Stel je voor dat de vraag was: bent u bereid om in de cafetaria speciale voeding aan te bieden? Of: bent u bereid om uw douches aan te passen, zodat er apart gedoucht kan worden? Dan kan ik mij inbeelden dat sommige ploegen daar niet toe bereid zijn. Dat is iets anders dan zeggen dat men niet divers wil zijn. Dat is een groot verschil.

Ik geef nog een ander voorbeeld. Bij de jeugd spelen jongens en meisjes nog samen. Bent u bereid om dat gescheiden te houden? Het kan zijn dat ploegen antwoorden dat ze daar niet toe bereid zijn, en dan zitten ze ook bij die 32 procent. Ik zeg niet dat het zo is, maar ik vind wel dat we eens moeten bekijken wat de vraagstelling geweest is.

Mijnheer Annouri, ik ben zelf jarenlang coach van een voetbalploeg geweest. Wij hadden daar een grote diversiteit. En soms moeten de spelers zich aanpassen aan de situatie. Ik had jongens en meisjes in de ploeg, want tot een bepaalde leeftijd is dat zo. En ik kan u zeggen dat dat niet altijd even gemakkelijk is, zeker als ze dan stilaan in hun pubertijd terechtkomen.

Cijfers zijn cijfers, maar ik denk dat er heel weinig ploegen zijn die een jonge kerel of meisje dat zich komt aanbieden, zullen weigeren. Dat is volgens mij niet wat uit die 32 procent blijkt.

Voor de rest ben ik het met u eens, mijnheer Beenders. Ik doe ook alle mogelijke inspanningen. 'Good practices' kunnen op dat vlak aangeven hoe je dat kunt oplossen. Sport is inderdaad heel inclusief, zoals de heer Caron al zei. Ik kan mij dan ook bijna niet inbeelden dat 32 procent van de ploegen jonge sporters zouden weigeren. Misschien moeten we dat eens verder navragen bij de prof.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp·a): Ik heb alles gedaan wat ik kon om de informatie te krijgen om die cijfers juist te kunnen interpreteren, maar het is bij algemene antwoorden gebleven, terwijl die details juist cruciaal zijn. Het is belangrijk dat we zoveel mogelijk input krijgen om dat te kunnen plaatsen. Ik volg u daar helemaal in, minister. Ik geloof ook niet dat 32 procent van de clubs de deur dichthoudt en mensen weghoudt, maar dat zijn nu de cijfers die rondgaan, en ze worden geïnterpreteerd.

Minister Philippe Muylers: Ik stel voor dat ik, in opdracht van deze commissie, wat meer details vraag over dit onderwerp en die vervolgens met u deel. De studie zelf is trouwens beschikbaar.

De heer Rob Beenders (sp·a): De studie zelf is inderdaad beschikbaar, maar ik heb het meer over de voorbereiding van de vraagstelling en zo meer.

De heer Bart Caron (Groen): De hoofdonderzoeker is Jeroen Scheerder. Hij zal zeker bereid zijn om aanvullende informatie te geven. De vraagstelling is immers zeer determinerend voor de antwoorden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.